

پنجشنبه 23 اسفند 1397 - 7 رجب 1440 - 14 مارس 2019

تصویب تشکیل سازمان اطلاعات و امنیت کشور در مجلس شورای ملی (1335 ش)

تصویب تشکیل سازمان اطلاعات و امنیت کشور در مجلس شورای ملی (1335 ش)

کلمه ساواک مخفف سازمان اطلاعات و امنیت کشور است که طرح تشکیل آن در 23 اسفند 1335 توسط مجلس شورای ملی تصویب رسید. این سازمان مخوف از ابتدای سال 1336، همزمان با آغاز به کار دولت منوچهر اقبال، با ریاست سپهبد تیمور بختیار عملاً تاسیس شد. فلسفه وجودی ساواک برقراری سیستم سرکوب به منظور مقابله با حرکت‌های سیاسی مخالف رژیم و نیز از بین بردن مبارزه و مقاومت ملت مبارز ایران بود. از آنجا که حکومت نظامی برای سرکوب مخالفین و در وضعیت ویژه، خواه ناخواه حالتی موقتی داشت، سیستم ساواک به صورت دائمی با همان اهداف، جایگزین حکومت نظامی گردید. ساواک که از یک سو با سازمان جاسوسی آمریکا، سیا، و از سوی دیگر با سازمان اطلاعاتی رژیم صهیونیستی، موساد، در ارتباط بود، به تدریج به یک سازمان مخوف و جهنمی مبدل شد. ساواک در طول حیات سیاه خویش، شرم آورترین فجایع و رقت‌بارترین تراژدی‌ها و ننگین‌ترین جنایت‌ها را علیه ملت ایران و به ویژه در مورد مبارزان نهضت اسلامی ایران آفرید. ساواک دارای تیم‌های تعقیب و مراقبت بود که با تجهیزات پیشرفته، هر کس را که به هر اتهامی دستگیر می‌نمود، نخست برای به دست آوردن اطلاعات مورد نظر به شکنجه‌گاه‌ها روانه می‌کرد و سپس تسلیم دادگاه‌های فرمایشی نموده، آنگاه به زندان‌های مخوف گسیل می‌نمود. قساوت و بی‌رحمی ساواک در شکار متهمان و شکنجه دادن و زندانی کردن در سیاه‌چال‌ها تا به آنجا رسید که دبیر کل سازمان عفو بین‌الملل، در سال 1353 ش اعلام کرد کارنامه هیچ کشوری در جهان، سیاه‌تر از کارنامه ایران در زمینه حقوق بشر نیست. اعمال ساواک از تعقیب، دستگیری، شکنجه و محاکمه گرفته، تا زندانی کردن، برخلاف قانون و کاملاً خودکامه بود و تنها با فرمان شخص محمدرضا شاه انجام می‌شد. این روش به مدت حدود بیست و دو سال در کشور جاری بود تا آنکه در روزهای پایانی عمر ننگین رژیم پهلوی، شاپور بختیار برای فرو نشاندن خشم مردم، لایحه انحلال ساواک را به مجلس برد و در حالی که انقلاب تمام کشور را دربرگرفته بود و عملاً قدرت از دست رژیم خارج شده بود، لایحه انحلال ساواک در اقدامی عوام‌فریبانه و بسیار دیر یک روز قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رحلت عالم مجاهد و روحانی مبارز آیت‌الله سید ابوالقاسم کاشانی (1340 ش)

آیت‌الله سید ابوالقاسم فرزند سید مصطفی حسینی کاشانی در سال 1261 ش (1300 ق) در تهران متولد شد. وی در 16 سالگی در خدمت والد بزرگوارش به قصد حج بیت‌الله الحرام راهی مکه شد و پس از آن در نجف اقامت گزید. سید ابوالقاسم، علوم مختلف را در محضر والد معظم خود و بزرگانی نظیر آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و میرزا حسین خلیلی تهرانی و سایر علماء شاگردی نمود و در 25 سالگی به درجه رفیع اجتهاد نائل آمد. وی در جریان جنگ جهانی اول، زمانی که انگلیسی‌ها با نیروی عظیمی به قصد تسلط بر عراق، به مناطق شرقی حمله‌ور گردیدند به همراه جمعی از علما وارد جنگ با آنان گردید و باعث شکست انگلیسی‌ها شد. از این رو وقتی که آیت‌الله کاشانی وارد تهران شد، انگلیسی‌ها به دلیل شکستی که خورده بودند با ایشان دشمنی داشتند و در زمان دولت قوام‌السلطنه به دستور آنها چند بار او را تبعید کردند؛ به طوری که 18 ماه در حبس و زندان متفقین به سر برد. وی پس از رهایی از زندان، علیه سه جناح ضداسلامی، یعنی استعمارگران، استبداد حکومتی و احزاب ضددینی به مبارزه برخاست. یکی از خط‌مشی‌های اصولی آیت‌الله کاشانی، حفظ وحدت و یکپارچگی ملت در برابر دشمن خارجی بود و بارها در پیام‌ها و اعلامیه‌های خود، مردم را به هوشیاری در برابر توطئه‌های آنان، فرا می‌خواند. آیت‌الله کاشانی ترجیح می‌داد به عنوان یک رهبر اسلامی در پشت صحنه سیاست کشور، نیروهای سیاسی و توده‌های وسیع مسلمان را در صحنه نگهداشته و از یک دولت ملی و مردمی حمایت کند. از این رو با روی کار آمدن دولت دکتر مصدق، زمینه‌های این حمایت، باعث قدرت دولت و مجلس در تصویب لایحه ملی کردن صنعت نفت شد، هرچند در نهایت با ایجاد اختلاف بین نیروهای ملی و مذهبی، کار به کودتای آمریکایی 28 مرداد 1332 و انزوای آیت‌الله کاشانی انجامید. سال‌های پایانی عمر این مجاهد فی سبیل‌الله در خانه‌نشینی و بیماری سپری شد تا این که سرانجام در 23 اسفند 1340 ش برابر با 7 شوال 1381 ق در هشتاد سالگی دعوت حق را لبیک گفت و به سوی حق تعالی شتافت. در آن روز تهران در مرگ پیشوای خود تعطیل عمومی بود و تشییعی بسیار با شکوه برگزار گردید تا اینکه پیکر این عالم مجاهد در جوار حضرت عبدالعظیم در ری به خاک سپرده شد.

انعقاد "معاهده پاریس"، بین ایران و انگلیس در عهد "ناصرالدین شاه" (1273 ق)

هرات از دیرباز متعلق به سرزمین ایران بود ولی در زمان محمدشاه قاجار از دست ایران خارج شد. ناصرالدین شاه برای

تولد "آلبرت انیشتین" دانشمند بزرگ فیزیک نظری و ریاضی (1879م)

آلبرت انیشتین، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین متفکران و فیزیک‌دانان تمام اعصار جهان، در 14 مارس 1879م در خانواده‌ای یهودی در شهر اولم در ایالت وورتمبرگ آلمان به دنیا آمد. وی تحصیلات خود را در آلمان و سوئیس ادامه داد، هرچند از لحاظ یادگیری به جز در رشته ریاضی، دچار مشکل بود. انیشتین در سال 1901م عضو اداره ثبت اختراعات شد و تابعیت سوئیس را پذیرفت. سال 1905م برای انیشتین، سال آغاز ثمردهی مطالعات اوست. وی در این سال چندین مقاله در رشته فیزیک ارائه داد که هر عنوان از آن در علم فیزیک، پایه‌گذار شیوه جدیدی شدند. انیشتین در سال 1905م تئوری خود را در نسبیت نوشت و پس از اینکه تئوری‌های او در عمل ثابت شد و به چاپ رسید، شهرتش در عالم پیچید. او کوشید این مسئله را به اثبات برساند که تشعشع نور از هر سو یکسان است گرچه در نظر، جز این می‌نماید. هیچ نقطه واحدی را نباید صفر انگاشت، چون سنجش حرکت به نظر بیننده وابسته است. زمان نیز نسبی است چون آن هم برحسب استنباط بیننده فرق می‌کند. او نتایج فرضیه‌های خود را در محاسبه قوه جاذبه و نجوم به کاربرد تا آنجا که بیش از نیوتن به تحقیقات این رشته کمک کرد. با به قدرت رسیدن نازی‌ها در آلمان، انیشتین راهی آمریکا شد و تابعیت آن کشور را پذیرفت و به تدریس در دانشگاه‌های آن پرداخت. هرچند که در سال 1921م به پاس دست‌آورد‌هایش در فیزیک نظری موفق به کسب جایزه فیزیک نوبل شده بود ولی اموال و خانه‌اش توسط حزب نازی مصادره گردید. انیشتین در ماه اوت 1939م، ضمن نامه‌ای به رئیس جمهور وقت آمریکا، او را از پیشرفت‌های آلمان در شکافتن هسته اتم آگاه نمود و این باعث شد تا انجام تحقیقات در زمینه شکافت هسته اتم تصویب شود. نتیجه این اقدام، استفاده عملی از انرژی هسته‌ای در بمب هسته‌ای بود که در جریان جنگ جهانی دوم، جان هزاران نفر را در هیروشیما و ناگازاکی گرفت. انیشتین از این واقعه بسیار ناراحت شد چرا که آرزو داشت نیروی هسته‌ای در راه بهبود زندگی بشر به کار افتد. اما برخلاف نظرش این آرزو هرگز به حقیقت نپیوست. با این حال، انیشتین تا آخرین روزهای حیات از یادآوری این حادثه رنج می‌برد و خود را سرزنش می‌کرد. آلبرت انیشتین سرانجام در 18 آوریل 1955م در 76 سالگی در آمریکا دیده از جهان فروبست.

درگذشت "کارل مارکس" نظریه‌پرداز اقتصاددان مشهور آلمانی (1883م)

کارل مارکس اقتصاددان آلمانی و بنیان‌گذار مکتب مارکسیسم، سوسیالیسم و کمونیسم علمی در 5 مه 1818م در خانواده‌ای یهودی در آلمان به دنیا آمد. وی پس از پایان تحصیل در دانشگاه شهر "بن"، ابتدا به روزنامه‌نگاری پرداخت و سپس به مطالعه فلسفه و اقتصاد سرگرم شد و افکار و عقاید تازه خود را انتشار داد. مارکس سه مبنای کمونیسم شامل فلسفه ماتریالیسم دیالکتیک، اقتصاد و جامعه‌شناسی را مدون ساخت و بر اثر مطالعه در تاریخ تحول جامعه‌ها، اجتماعات بشری را به شش دوره اجتماع اشتراکی اولیه، بردگی، فئودالیت، سرمایه‌داری و سوسیالیسم و کمونیسم تقسیم کرد. مرام و مکتب مارکس و پیروانش را که عبارت از سوسیالیسم و کمونیسم علمی است، مارکسیسم می‌نامند. فلسفه مارکسیسم مارکس براساس ماتریالیسم استوار گردیده است که در آن، کلیه تحولات اقتصادی و حتی تاریخی را معلول عوامل مادی می‌داند. مارکس با تمرکز سرمایه در دست عده‌ای محدود مخالف است و رژیم سرمایه‌داری را محکوم به زوال می‌داند. در این نظام، راه تامین یک سیستم عادلانه، استقرار رژیم تعاونی در اقتصاد و بالا بردن ارزش کار و جانشین ساختن کار به جای سرمایه عنوان گردیده است. سوسیالیسم علمی مارکس در نیمه دوم قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، طرفداران فراوانی پیدا کرد و در کنگره عمومی بین‌الملل دوم شامل احزاب سوسیالیست جهان در سال 1907، اکثریت با طرفداران مارکس بود. بر این اساس بود که نظام اتحاد جماهیر شوروی بر پایه افکار و عقاید مارکس شکل گرفت و دهه‌ها سال با دیکتاتوری، نظام کارگری را دیکته می‌کرد. اما با فروپاشی این نظام به اصطلاح ضد سرمایه‌داری در اوایل دهه 1990م، نادرستی افکار و پیش‌بینی‌های مارکس روشن شد و بطلان برداشت‌های مارکس از تاریخ، اجتماع و انسان را ثابت کرد. کارل مارکس سرانجام در چهاردهم مارس 1883م در 65 سالگی درگذشت.

درگذشت "جورج ایستمن" مخترع آمریکایی (1932م)

جورج ایستمن مخترع آمریکایی در سال 1854 به دنیا آمد و از جوانی به صورت عملی وارد مقولات مرتبط با فیلم و عکاسی شد. وی در 34 سالگی با ساخت دوربین کدک، انقلابی در فن عکاسی ایجاد نمود. دوربین کدک یک دوربین ساده دستی بود و قابلیت استفاده همگانی داشت. نوار فیلم جای صد قطعه عکس داشت اما کار گذاشتن فیلم در دوربین و ظهور و چاپ آن دشوار و مستلزم مهارت بود. ایستمن در سال 1889 پایه‌ای سلولوئیدی را جانشین پایه کاغذی نوار فیلم کرد که این پایه از نوعی پلاستیک مصنوعی تهیه شده بود. در نتیجه در چاپ کردن عکس پیشرفت حاصل شد. اختراع فیلم شفاف عکاسی، نوار فیلم نرم، دوربین عکاسی کدک و فیلم سینمایی 35 میلی‌متری و... نیز از دیگر اختراعات ایستمن به حساب می‌آید. وی که از صاحبان صنایع در آمریکا به شمار می‌رفت، مؤسس کارخانه ایستمن - کدک نیز بود و آزمایشگاه‌های آن، محل اختراع و عرضه بسیاری از کارهای عکاسی بود. جورج ایستمن سرانجام در سن هفتاد و هشت سالگی به تاریخ چهاردهم مارس 1932م درگذشت. الحاق دوباره‌ی آن به هرات لشکرکشی کرد و در صفر 1273 ق این شهر را تسخیر نمود. این عمل که به مذاق انگلستان خوش نیامد باعث عکس‌العمل آنان گردید و جزیره‌ی خارک، بوشهر و برخی نواحی خوزستان را

اشغال کردند. پس از این تیرگی روابط، ایران نماینده‌ای جهت برطرف نمودن کدورت‌ها به پاریس فرستاد و در آن‌جا پیمان پاریس امضا شد که به موجب آن، ایران حق مداخله در افغانستان را ندارد و باید از ادعاهای خود درباره‌ی هرات چشم‌پوشی کند. این معاهده باعث نفوذ هرچه بیشتر انگلیس در ایران گردید و به وجهه‌ی دولت لطمه زد.